

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o repatriacji dowodami potwierdzającymi polskie pochodzenie mogą być dokumenty, wydane przez polskie władze państwowe lub kościelne, a także przez władze byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, dotyczące cudzoziemca lub jego rodziców, dziadków lub pradiadków, a w szczególności:

- polskie dokumenty tożsamości;
- akty stanu cywilnego lub ich odpisy albo metryki chrztu poświadczające związek z polskością;
- dokumenty potwierdzające odbycie służby wojskowej w Wojsku Polskim, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej;
- dokumenty potwierdzające fakt deportacji lub uwięzienia, zawierające wpis informujący o narodowości polskiej;
- dokumenty tożsamości lub inne dokumenty urzędowe zawierające wpis informujący o narodowości polskiej.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o repatriacji dowodami potwierdzającymi polskie pochodzenie mogą być również inne dokumenty, a w szczególności:

- o rehabilitacji osoby deportowanej, zawierające wpis informujący o jej narodowości polskiej;
- potwierdzające prześladowanie osoby ze względu na jej polskie pochodzenie.